

Petr Zubek / Černé na bílém

Pobyt v čase a bytí

Žhnoucí a linoucí se linie, seřazené do zacyklených ornamentů v prostorovém uspořádání plochy, jsou dechem vstupujícím do kompozice autorových pocitů.

Petr vytvořil prostředí, které popírá rozhraní formátu, zavěšené v prostoru, naznačuje rámec nekonečna, ale také ukotvení vnímání stavu věcí v podvědomí, v touze projít územím vymezeného prostoru, který střídá různé perspektivy lineárních forem.

Autor se vztahuje k fyzickému, k této zásadní lidské intenci přebývání ve světě, který uchopuje celý nekonečný vesmír, jehož se má stát součástí. Černá a bílá, nádech a výdech je polaritou možného v nekonečnu, vědomím formy, která je nám vlastní v našich snech o kontinentech. Autor sní o pevnině ukotvené v černé Africe. Ale pozor: černá neznamená typologii nebarevnou, cítíme se zde jako v chrámu světla a barev, ne jinak je tomu na Africkém kontinentě. Pomocí světla a rytmu (hudba jako další rozměr utváření) buduje Petr svou kresebnou kontinuitu, která také odkazuje ke Goghovi, nebo strukturálním malbám „primitivních národů“.

Kontinuálně v autorově pojetí směřuje k vymezení. Toto vymezení není však limitující. Stává se dnem i nocí, střídáním rytmů, perspektiv možností i zhmotněným obrazem TAO, snažící se především o dialektický obraz vnitřní rovnováhy protikladů prvků.

Volnost rukopisu napodobuje chvění vzduchu na horizontu a láme se za hranici vědomí. Dostáváme se zde postupně i nad samotný horizont. Nad pomyslnou čáru rozdělení, k nebi, neproniknutelnému prostoru, kde sdělení a myšlenka musí proniknout v bludišti času a energie, v intenci uvolnit sebe, nebo osvobodit svoji danost. Tento autorův záměr je zřejmý. Snaží se nám naznačit jak se můžeme samotným procesem očistit. Tato očista není cílem, nezhmotňuje nepravdu o cíli nebo iluzi o ní, je spíše procesem uvědomování si plynoucího času, tedy ontologického bytí.

Zde je již naznačen způsob zkoumání objektu bytí, tak jak ho pojímal Martin Heidegger. Filozof hledá bytí člověka, jemuž na něm zásadně záleží a proto pro tento druh bytí zavedl označení POBYT (Dasein)¹. Tím směřuji k úvaze o tom, jakými prostředky nám autor naznačuje svůj pobyt ve svém díle. Je to pobývání v bytí, v čase, v černé a bílé.

¹ M. Heidegger, Bytí a čas, Praha: Oikumené, 1996.

Výklad slova „Ontologie“ z řečtiny znamená „Jsoucí - slovo, řeč“. Jak jinak přesvědčivěji popsat autorovo dílo než jako psaný deník bez textu.

František Kowolowski